

43. møde

Torsdag den 4. februar 1993 kl. 10.00

Dagsorden:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 13:

Statsministerens redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger, jf. Folketingets forretningsorden § 19, stk. 1 og 2.

2) Eventuelt: Første behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets tilslutning til tillægsaftale af 1. februar 1993 til aftale af 6. oktober 1992 mellem regeringen og det færøske landsstyre med senere ændringer.

Af statsministeren (Nyrup Rasmussen).

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den sidste sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 13:

Statsministerens redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger, jf. Folketingets forretningsorden § 19, stk. 1 og 2.

(Redegørelsen givet 2/2 93. Meddelelse om forhandling 2/2 93).

Forhandling

Frank Jensen (S):

Danmark har brug for, at tilliden mellem be-

folkningen og landets politiske ledelse genskabes, at den eksplosive vækst i arbejdsløsheden vendes, at der skabes folkelig opbakning til Danmarks fortsatte aktive placering i EF, at der skabes gunstige vilkår for erhvervslivets investeringer i fornyet fremgang, og at miljøpolitikken tages alvorligt og inddrages systematisk i alle politiske beslutninger. Mandag den 25. januar fik Danmark en ny regering, der har disse mål som ledetråden for sin politik.

Det blev en flertalsregering. En sådan har vi ikke kendt i nyere politisk historie. Af de 179 medlemmer i Tinget har kun lidt over en halv snes stykker nogen sinde oplevet en flertalsregering. Mange har sagt, at en flertalsregering ikke er målet i sig selv. Det kan der være noget om, men en flertalsregering er langt at foretrække frem for smalle mindretalsregeringer. En flertalsregering kan skabe stabilitet. Med en flertalsregering stoppes de seneste års ulidelige tendens til, at landet blev regeret af alternative flertal, men administreret af en regering, der var frontalt imod flere af Folketingets centrale beslutninger og vedtagelser. En flertalsregering skal ikke majorisere sin politik igennem Tinget, men den skal skabe stabilitet og løsninger, som rækker længere frem end morgendagens problemer.

I statsministerens åbningstale var der en udstrakt hånd til et tæt og tillidsfuldt samarbejde med alle partier. Det er et godt og vigtigt budskab; de bredest mulige løsninger slår bedst igennem i virkelighedens verden. Danmark har brug for stabilitet. Befolkningen ønsker usikkerheden fjernet og erstattet af langsigtede løsninger.

I 1990 gik Socialdemokratiet til valg på kravet og ønsket om dannelsen af en flertalsregering, en flertalsregering, der udogmatisk skulle tage fat på løsningerne af de enorme problemer, som tårner sig op for befolkningen i deres dagligdag. Vælgerne belønnede Socialdemokratiets indsats og program med 15 nye mandater. Men trods denne markante fremgang for Socialdemokratiet naglede Det Konservative Folkeparti og Venstre sig fast til regeringstaburetterne, man ønskede end ikke at åbne for en dronningerunde trods vælgernes klare ønsker.

Dannelsen af KV-regeringen var det dårligst tænkelige resultat af decembervalget i 1990. Den var uhyre spinkelt funderet parlamentarisk; den var præget af store indre politiske